

Plads i denne Paragraph, der omhandler Tilfælde, hvor Optagelse ikke finder Sted.

Angaaende den i Paragraphen indeholdte Regel, der er den samme, som er givet i Forordningen 9de Juli 1817 § 3 for Svin alene, skulle vi dernæst yttre, som følger. Gjennem denne Regel bestemmes Grændserne for den enhver Lodsseier og Jordbruger tilkommende Ret til at fjerne anden Mands Dyr fra sin Grund, ved hvilken Retts Anvendelse der selvfølgelig i hvert enkelt Tilfælde skal tages behørigt Hensyn til Forholdet mellem den Skade, Dyret kan gjøre paa den fremmede Grund, og det Tab, der kan tilføies dets Eier ved Brug af voldfomme Fjernelsesmidler. Naar Forslagets Bestemmelse ophøies til Lov, vilde det være gjældende Ret, at den, der under Forsøg paa at fjerne anden Mands Husdyr fra sin Grund bliver Marsag til, at de komme til Skade eller omkomme, vorder ansvarlig for det saaledes opstaaede Tab for Eieren, medmindre det er Svin, Faar, Gjæs, Under, Høns eller Kalkuner, som det gjælder; overfor disse Dyr, hvis Optagelse anses sær vanskelig, skal han, hvilket Middel han end bringer i Anvendelse, være ansvarlig, om de derved komme til Skade eller endog omkomme. Udvalgets Flertal sympatiserer med en saadan Ordning, kun at det ønsker Lam og Hunde tilføiede blandt de undtagne Dyr og vil se Jordbrugeren ligefrem berettiget til — hvad der ikke ligger i Retten til at fjerne — at dræbe Høns og omstreifende herreløse Hunde, hvilke Dyr det som oftest er saagodt som umuligt at optage eller bortjage, og som overhovedet ikke høre hjemme paa Mark eller i Have. Man har derhos anset det fornødent, at der sker Tilføielse om, at Ufredsbøde bortfalder, naar Dyret beskadiges eller dræbes, og om, hvorledes der skal forholdes med beskadigede eller dræbte Dyr. — Et Mindretal (Scholer) anbefaler at udelade andet Stykke af Paragraphen, saaledes som den af Flertallet foreslaas affattet, idet han anser det for overflødig, naar første Stykke vedtages, og ikke overfor andre Dyr end Høns og omstreifende herreløse Hunde vil have Brug af voldfomme Midler indirekte hjemlet ved den der udtrykkelig indtalte Ansvarsfrihed; subsidiært kan han

dog slutte sig til Flertallet, naar det tilføies som Betingelse, at Dyrenes Eier ikke kjendes. Heri mødes han med et andet Mindretal (S. Pedersen), som endvidere vil gjøre en forudgaaet Advarsel til Betingelse, men saa ogsaa berettigede Forbrugerne til, om fornødent, at nedstøde alle undtagne Dyr, idet han formæner, at denne Ret, naar den gives med de saaledes fastsatte Indskrænkninger, kan indrømmes uden Fare for Misbrug; Flertallet fraraader bestemt at give Anvisning paa Bruugen af Skudvaaden mod Svin, Faar og Lam og andet Fjerkræ end Høns.

Til § 5.

Forbringeren til Optageren, at han skal give Underretningen til Eieren skriftlig, skjønt at være for vidtgaaende; istedetfor Ordet „skriftlig“ findes passende at kunne indsættes „bevislig“ (Endringsforslaget Nr. 15.)

Til § 6.

Udvalgets Forslag Nr. 16 gaar væsentlig ud paa en Redaktionsændring.

Da Politikassen for Kjøbenhavn (Linie 16) er hævet ved Lov 11te Februar 1863 § 18, stilles det fornødne Endringsforslag under Nr. 17.

Følge Paragraphens Slutningsbestemmelse kan Bortsalget af et optaget Dyr, som ikke inden den foreskrevne Frist er indløst og afhentet, bortfalde og Dyret blive Optagerens Eiendom, naar det efter en af Sognefogden (Politiet) foretagen Burdering er af saa ringe Værdi, at end ikke Drukningerne ved Beskjendtgjørelsen af Auktionen kunne ventes at ville blive dækkede ved Salget. Det kan imidlertid ogsaa forekomme, at Dyrets Værdi er saa ringe, at det ikke engang er Bederlag for Udgifterne ved den i § 5 foreskrevne Fremlysning, som ikke ere ganske ubetydelige, og vi anbefale derfor, at ogsaa denne i saa Tilfælde skal kunne bortfalde (Ufl. Nr. 18).

Til § 7.

Om der end med Høie er reist Tvivl, om den her givne nye Bestemmelse til Beskyttelse mod Ufred af Mennesker er affattet saaledes, at utilbørlige Klagemaal ere afværgede ved de